MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA

o obowiązkowych oględzinach lekarskich dzieci i młodocianych, zatrudnionych na statkach,

przyjęta jako projekt dnia 11 listopada 1921 roku w Genewie na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów.
(Dz. U. z dnia 28 maja 1925 r.)

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 19 grudnia 1923 r. - Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 7, poz. 62).

W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
MY,
STANISŁAW WOJCIECHOWSKI,
PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

Wszem wobec i każdemu zosobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu jedenastym listopada tysiąc dziewięćset dwudziestego pierwszego roku w Genewie na Konferencji Generalnej Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów został przyjęty projekt Konwencji Międzynarodowej o obowiązkowych oględzinach lekarskich dzieci i młodocianych zatrudnionych na statkach, następującem brzmieniu dosłownem:

Konwencja dotycząca obowiązkowych oględzin lekarskich dzieci i młodocianych, zatrudnionych na statkach.

Ogólna Konferencja Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów, zwołana w Genewie przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zgromadzona tam 25 października 1921 r., na trzeciej swej sesji, postanowiwszy przyjąć różne wnioski, dotyczące obowiązkowych oględzin lekarskich dzieci i młodocianych, zatrudnionych na statkach, która to kwestja stanowi część ósmego punktu porządku obrad sesji i, doszedłszy do wniosku, że propozycje te winny być ujęte w formę projektu konwencji międzynarodowej, przyjmuje następujący Projekt Konwencji do ratyfikacji przez Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, zgodnie z postanowieniami Części XIII Traktatu Wersalskiego i odpowiednich Części innych Traktatów pokoju:

Art. 1.

W rozumieniu niniejszej Konwencji wyraz "statek" oznacza wszelkie okręty lub statki jakiegokolwiek bądź rodzaju, używane w żegludze morskiej bez względu na to, czy są własnością publiczną czy prywatną z wyjątkiem statków wojennych.

Art. 2.

Z wyjątkiem statków, na których pracują tylko członkowie tej samej rodziny, dzieci i młodociani poniżej lat osiemnastu nie mogą być zatrudniani na statku, o ile nie przedstawią zaświadczenia lekarskiego, stwierdzającego zdatność ich do tej pracy, i podpisanego przez lekarza, uznanego przez właściwą władzę.

Art. 3.

Przy dalszem zatrudnianiu dzieci lub młodocianych pracą na morzu wymagane będzie ponawianie oględzin lekarskich w odstępach czasu co najwyżej rocznych i składanie po każdych nowych oględzinach świadectwa lekarskiego, stwierdzającego zdatność do pracy na morzu. Jeśli wszakże termin świadectwa upływa w ciągu podróży, będzie on przedłużony aż do końca podróży.

Art. 4.

W wypadkach nagłych właściwa władza może zezwolić na zaciąg do służby na statku młodocianego poniżej lat 18, który nie poddał się oględzinom lekarskim, przewidzianym w artykułach 2 i 3 niniejszej Konwencji, pod warunkiem, by oględziny dokonane zostały w najbliższym porcie, do którego statek zawinie.

Art. 5.

Urzędowe ratyfikacje Konwencji niniejszej należy, zgodnie z warunkami, przewidzianemi w Części XIII Traktatu Wersalskiego i w odpowiednich Częściach innych Traktatów Pokoju, przesłać Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów celem zarejestrowania.

Art. 6.

Konwencja niniejsza wejdzie w życie, gdy ratyfikacje dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy zostaną zarejestrowane przez Sekretarza Generalnego.
Obowiązywać ona będzie tych Członków, których ratyfikacja została zarejestrowana w Sekretarjacie.
Konwencja ta obowiązywać zacznie każdego innego Członka od daty zarejestrowania jego ratyfikacji w Sekretarjacie.

Art. 7.

Gdy ratyfikacje dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy zostaną zarejestrowane w Sekretarjacie, Sekretarz Generalny Ligi Narodów poda ten fakt do wiadomości wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy. Zawiadomi on również Członków o zarejestrowaniu ratyfikacyj przesłanych mu później przez innych Członków Organizacji.

Art. 8.

Każdy Członek, który ratyfikuje Konwencję niniejszą zobowiązuje się, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 6, do stosowania przepisów artykułów 1, 2, 3 i 4 najpóźniej od 1 stycznia 1924 r. i do powzięcia środków celem zapewnienia im skuteczności.

Art. 9.

Każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy, który ratyfikuje niniejszą Konwencję, zobowiązuje się stosować ją w swoich kolonjach, posiadłościach i protektoratach, zgodnie z postanowieniami artykułu 421 Traktatu Wersalskiego i odpowiednich artykułów innych Traktatów Pokoju.

Art. 10.

Każdy Członek, który ratyfikował Konwencję niniejszą, może po upływie 10 lat od daty pierwotnego wejścia jej w życie wypowiedzieć ją aktem, który prześle do zarejestrowania Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów. Wypowiedzenie to nabiera mocy dopiero po upływie roku od daty zarejestrowania go w Sekretarjacie.

Art. 11.

Co najmniej raz na lat dziesięć Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy winna złożyć Ogólnej Konferencji sprawozdanie o stosowaniu niniejszej Konwencji i rozpatrzyć potrzebę umieszczenia na porządku dziennym obrad Konferencji kwestji rewizji lub zmiany rzeczonej Konwencji.

Art. 12.

Za autentyczny tekst niniejszej Konwencji uznaje się obydwa jej brzmienia: francuskie i angielskie.
Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy że będzie niezmiennie zachowywana.
Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.
W Warszawie, dnia 11 czerwca 1924 roku.